

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil gerne have lov at knytte nogle bemærkninger til udenrigsministerens afsluttende bemærkninger.

Først vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at afbrænding af opiumsmarker ikke er en opgave for danske soldater. Jeg har også sagt i NATO-sammenhæng, at det er en opgave for afghanske myndigheder i samarbejde med andre internationale organisationer, idet der, som hr. Holger K. Nielsen siger ganske korrekt, jo skal sættes noget andet i stedet for opium, hvis ikke man skal få civilbefolkningen imod sig, så det er jeg meget bevidst om.

En bemærkning til opgaverne, som de danske soldater i den sydlige provins skal løse:

Der vil være et dansk bidrag til det britiske PRT, altså det, der hedder Provincial Reconstruction Team, det vil være et element. Det er som led i regeringens samtækningsinitiativ, og det vil have fokus på gennemførelse af mindre civile indsatser i området.

Spejdereskadronen, som vil udgøre hovedbidraget i Kandaharprovinsen, vil indgå i en britisk kampgruppe. Spejdereskadronens primære opgave består i at tilvejebringe den nødvendige sikkerhed som en forudsætning for PRT's virke. Det samlede danske bidrag skal altså bane vejen for en styrket civil genopbygningsindsats i den sydlige del af Afghanistan.

Så har der også her i dag været en del tale om trusselsvurderingen, og der vil jeg gerne slå fast: Vi har på intet tidspunkt prøvet at skjule, at det er en farlig opgave, vi har påtaget os. Det er sådan, at der i Forsvarets Efterretningstjenestes trusselsvurdering står, at truslen fra angreb og terrorhandlinger fra oprørsstyrker og terrorgrupper er høj i hele Afghanistan, at truslen fra miner og ueksploderet ammunition kan variere fra område til område, fra det, der hedder lav, til høj, og at risikoen for, at oprørs- og terrorgrupper gennemfører indhentning mod styrkerne dernede, også er høj. Så vi er meget, meget bevidste om, at det er en farlig opgave, og at vi uddanner os bedst muligt.

Derfor vil jeg også godt knytte en kommentar til det, som hr. Holger K. Nielsen sagde, nemlig at der havde været en oberstløjtnant i fjernsynet i går, som stort set sagde, at intet fungerede og intet var på plads i forbindelse med udsendelsen af styrken til Afghanistan. Det kan jeg på det kraftigste afvise og tage afstand fra.

Det er således, at ingen af vores soldater har så lille en uddannelse som den, oberstløjtnanten

omtalte i går i fjernsynet, og det er sådan, at jeg har stor tiltro til, at de soldater, vi udsender, har den bedst mulige uddannelse til de meget farlige opgaver. Der er jo ikke nogen der har større interesse i at få den bedst mulige uddannelse end soldaterne og forsvaret selv, og det er der taget hånd om. Den kritik, som blev fremført i går i TV-avisen, vil også blive imødegået senere.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Så er det i hvert fald på plads, at danske tropper ikke direkte skal være med til at afbrænde valmuemarker. Men må jeg forstå det sådan, at alternativet er at sørge for, at det er de lokale myndigheder, der afbrænder de marker, og at der bliver alternative eksistensmuligheder for de pågældende bønder? Og hvilken sikkerhed har vi for det? Det sidste er vel noget, der først skal være på plads på længere sigt, og jeg har forstået, at det også er noget, der skal drøftes i London, og at det vil vare adskillige år, før der er et alternativt eksistensgrundlag.

Er regeringen ikke bange for, at man gennem denne aktion i hvert fald skaber forudsætninger for, at de lokale afghanske myndigheder går i gang med at undergrave eksistensgrundlaget for de lokale bønder, og at der så bliver øget modstand mod både den afghanske centralregering og de udenlandske tropper, fordi deres eksistensgrundlag simpelt hen bliver taget fra dem?

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det, hr. Holger K. Nielsen nævner her, er netop udfordringen. Det er sådan, at der er en international konference om Afghanistan den 31. januar og 1. februar i år, og her vil man netop fokusere på det problem. Det er jo sådan, at der skal fokuseres på alternativer til opiumproduktionen, samtidig med at man er nødt til at tage opiumproduktionen alvorligt.

Man forventer vel også i Europa, hvor tusindvis af unge mennesker dør af opium produceret i Afghanistan, at der tages fat om problemet. Det kan gøres på flere måder, bl.a. ved at støtte de afghanske myndigheders muligheder for at udøve kontrol, samtidig med at der gøres en massiv international indsats. De bønder, som producerer opium, skal have noget andet at dyrke, så det ikke ender med, at de og deres familier er